

give Beretning til Ministeriet om, i hvilken Tilstand Ferskvandsfiskeriet befinder sig paa de forskellige Steder, og særlig om, hvorledes og hvorvidt overhovedet Ferskvandsfiskerilovens Bestemmelser respekteres paa de forskellige Steder. Vi ville saa faa ganske artige Ting at se, og naar vi saa have faaet de Ting at se, vil der vel sagtens ogsaa aabne sig en Vej til at raade Bod paa de Misligheder, der maatte opdaget.

Endvidere skal jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at Loven af 30te Januar 1861 forbyder at anbringe faste Redskaber i Sejldybet op til Silkeborg, og det er da mit Haab, at efter at vi have givet den nuværende Lov om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaa, maa dette gamle Forbud, som ikke er ophevet ved denne Lov, blive haandhævet i sin fulde Udstrækning, da det vil være ganske nødvendigt. Ved vort Besøg ved Randers Fjord og Gudenaa, havde Udvalget Lejlighed til at se, hvorledes Randers Fjord mere og mere forsvinder, idet Randers Havnevæsen paa Grund af den stigende Dampskibstrafik og for at muliggøre Besejlingen af Fjorden har et stort Opudringsarbejde for, saaledes at der uddybes en Rende paa 15—16 Fods Dybde eller mere, og den Fyld, der mudres op, kastes ind paa Grundene. Blicher det ved paa denne Maade, kan man i Løbet af faa Aar faa at se, at Grundene blive omdannede til Fastland, medens Fjorden bliver omdannet til en ganske smal Rende. Den Slags Opfyldninger af Fjorde og Hav kan kun ske efter Koncession eller Tilladelse fra vedkommende Ministeriums Side. Jeg vil da lægge den højtærede Minister paa Sinde, om der ikke ved Givelsen af den Slags Koncession og Tilladelse er nogen Grund til at se hen til, at ikke Erhvervet for en stor stedlig Befolkning tilintetgøres. For Randers Fjords Vedkommende er det sikkert, at bliver Grunden opfyldt, miste Fiskerne, der bo langs med Fjorden i et meget betydeligt Antal, en stor Del af deres Adgang til Erhverv, idet Fiskene dels blive drevne andre Steder hen, dels ganske gaa til Grunde, fordi Pladserne, hvor de skulle lege og finde Næring, blive forvandlede fra grundet og tangbevokset Fjordbund til Fastland.

Sluttelig er der en Sag, der har været forhandlet mellem Udvalget og Ministeren, som jeg vil omtale med et Par Ord. Det er denne Plan om at udvide Lakse- og Ørredfiskeriet i den Skikkelse, det faar efter nærværende Lov, ogsaa til Guden-

aaens øvre Løb, det vil altsaa sige ved at aabne Fiskene Adgang over Fabrikluserne ved Silkeborg og videre hen over Ry Mølle og mulig andre bagved værende Spærringer at aabne en Mulighed for at faa Fiskeriet op gennem hele Gudenaaens Løb, altsaa over en Strækning af 35—36 Mil af Jyllands Indre — saa vidt jeg husker er det hele Gudenaaens Længde, men jeg vil dog ikke være ansvarlig for Tallets Rigtighed, hvis jeg skulde huske fejl. Jeg mener ganske vist ikke, det vil kunne nytte at træffe en saadan Foranstaltning i Øjeblikket, thi jeg tror ikke, at den Fiskebestand, der er nu, med nogen Nytte vil kunne spredes over et større Areal end det, der nu findes fra Udby Høj op til Silkeborg; men det Skridt, der skulde gaa forud for Fiskevandets Udvidelse, skulde være Anlæg eller Drift af en Fiskeudklækningsanstalt, og jeg turde der henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at en saadan Udklækningsanstalt bestaar oppe ved Silkeborg og drives efter meget rationelle Principper. Navnlig er der i Forbindelse med den Voksedamme, hvori Fiskeungerne, efter at de ere udklækkede, kunne holdes gaaende et halvt eller helt Aar, saaledes at de først sættes ud, naar de have naaet en Udvikling, saa de kunne modstaa baade Klimaet og Fjendernes Efterstræbelse og selv søge deres Føde; det vil altsaa sige, at de ville kunne blive i Stand at danne en modstandskraftig Befolkning i Farvandet. Det vilde være af den største Nytte, om Staten tog denne Sag i sin Haand. Jeg mener ikke derfor, det vilde være rigtigt at gøre det til en Statsanstalt, men derimod, at den bliver drevet under Statens Kontrol og med Statstilskud og paa en anden Maade, at man ikke som nu særlig lægger Vægt paa Ørredavlens — thi paa den Maade, hvorpaa vi frede i den Lov, som nu bliver vedtagen, antager jeg, der er grundet Haab om, at Ørredfiskeriet af sig selv vil udvide sig paa en god og tilfredsstillende Maade — men saaledes, at denne Anstalt gaar over til at drive Lakseudklækning i det store ved Hjælp af de Stamfisk, der kan fanges paa Frisenvold Laksegaard efter de bestaaende Loves Indhold. Dette vil jeg lægge den højtærede Minister paa Sinde, og saa vil jeg ønske alt godt for denne Lov og for dens Følger for det paagældende Farvand og for Befolkningen derovre.

J. Sørensen: De faa Bemærkninger, jeg har at gøre, burde maaske egentlig have været fremsatte ved 2den Behandling,